

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

at han begyndte at true med, at han vilde opfordre Landmændene til at lave Valutastrejke, eller hvad det var for noget. Jeg troede nu, det ærede Medlem i Sommer havde oplevet en saa stor Fiasko, at han var blevet klogere, og jeg kan betro det ærede Medlem, at der er næppe nogen her i Salen, der ryster i Bukserne, fordi han truer, saa hvis han ikke kan pege paa andre Argumenter, opnaar han sikkert ikke særlig store Resultater her i Salen i hvert Fald.

Ikke mindst det ærede Medlem Hr. J. S. Foget, men ogsaa det ærede Medlem Hr. Ulrich talte om, at man vilde tvinge Landmændene til at levere billigt Flæsk til Byboerne. Det er fuldstændig at stille Sagen paa Hovedet, det er der jo slet ikke Tale om. Hverken det ærede Medlem Hr. Marinus Sørensens, det ærede Medlem Hr. Ulrichs eller mit Forslag rummer den fjerneste Tvang over for Landboerne med Hensyn til at levere billigt Flæsk til andre. Det er at stille Sagen komplet paa Hovedet at udtale sig saadan. Det, der er sket, ved Loven om Svineregulering, og det, som indeholdes i mit Forslag, det er, at man har givet Landbruget et Monopol paa Flæskeproduktionen her i Landet, saaledes at kun Landmændene kan producere Flæsk til Salg her i Landet. Det er en langt videregaaende Beskyttelse, end naar man i Almindelighed taler om Beskyttelse. Ved Beskyttelse i Almindelighed værner man vedkommende Erhverv imod Konkurrence udefra, fra Lande uden for Danmark, men her har man ikke alene værnet det danske Landbrug imod Indførsel af billigt Flæsk udefra, nej, man har over for andre Erhvervsgrene, andre Mennesker, som kunde ønske at producere Flæsk, sagt: Fingrene af Fadet! Det er en langt videregaaende Beskyttelse, et saa langt videregaaende Monopol, man har givet her ved Svinereguleringsloven, end naar man i Almindelighed taler om Beskyttelse.

Men foruden dette har man ogsaa bemyndiget Landbrugsministeren og Landbrugets Organisationer til at forbyde Landmændene at levere Flæsk til billigere Priser end til den Notering, der gælder for Englandsleveringerne. Dette Forbud over for Landmændene imod at levere til billigere Priser, det er, hvad der indeholdes i de trufne Foranstaltninger, og det er det, som man nu fra forskellig Side mener, at man maaske i nogen Grad burde mildne. Netop derfor er det at stille Tingene fuldkommen paa Hovedet, naar man siger, at vi vil tvinge Landmændene til at levere billigere

Flæsk, for det er lige det modsatte, vi vil; man vil blot fritage Landmændene for det Forbud imod at levere Flæsket billigere end den engelske Notering, hvis de har Lyst dertil.

Jeg mener, det var fuldt forsvarligt, da vi gik ind i denne Lovgivning, dels at give Landmændene det Monopol, her er Tale om; da Svineproduktionen blev begrænset til omtrent Halvdelen, og ogsaa at udstede dette Forbud imod frit Salg over for Landmændene, for ellers vilde vi have staaet over for et saa fuldkomment Prissammenbrud for Flæskestets Vedkommende, at det vilde have været helt urimeligt, og et saadant Prissammenbrud vilde selvfølgelig ogsaa efterhaanden kunne have fremkaldt en saa stor Produktionsbegrænsning, at der maaske ikke var tilstrækkeligt Flæsk til Stede til at udnytte den engelske Kvota og maaske heller ikke til det danske Forbrug. Men man kan ikke sige, at Forholdene tilnærmelsesvis er de samme nu som dengang.

Der er god Grund til nu at overveje, om man kan fortsætte med en saa vidtgaaende Bemyndigelse, med saa vidtgaaende Bestemmelser. Flæsket f. Eks. er, fra dengang vi først behandlede Svinereguleringsloven, gaaet op fra ca. 70 Øre til 176 Øre nu. Da Svinereguleringsloven i høj Grad blev gennemført ogsaa under Hensyn til de vanskelige Forhold for Kødafsetningen her i Landet, er der Grund til tillige at nævne, hvorledes Forholdet har skiftet med Hensyn til Kødproduktionen.

Her skal jeg henvisse til, at Kreaturerne kostede, dengang vi gennemførte Svinereguleringsloven, 17—18—19 Øre pr. kg levende Vægt, nu koster de 37 Øre, og Eksporten af Kreaturer, som, før Prissammenbruddet og Kontingenteringen udefra blev gennemført, var 5000 Kreaturer om Ugen, blev dengang nedsat til ca. 1000, ja, endog saa under 1000 Kreaturer om Ugen; men Kontingenteret er nu paa Grund af Handelsaftalerne, paa Grund af større Forbrug i Udlandet, gaaet op til 3000—4000 Kreaturer om Ugen. Man vil altsaa forstaa, at der ikke alene for Flæskestets Vedkommende, men ogsaa for Kødets er sket saa store Ændringer, at der er Grund til at tage under Overvejelse, om man skal fastholde de meget skræppe Bestemmelser, man har nu med Hensyn til Forsyning af Hjemmemarkedet, eller rettere sagt, de skræppe Bestemmelser om Forbud for Landmændene mod at forsyne Hjemmemarkedet, saadan som de selv har Lyst til. Jeg mener, det er rimeligt, at Landmændene fremdeles beholder Monopol paa at producere Flæsk til Salg.